

הלבבות קריית שמע סימן סו

שאומר (כח) שפְּסִיק טוֹרֶשׁ מֵשָׁאוּמָר (כו) וְחַלְבָּה כְּדָרְבוּי: ה *וְאַלְוָהָן (כג) בֵּין הַפְּרָקִים: בֵּין בָּרְכָה וְרָאשׂוֹנָה לְשִׁנְיהָ, בֵּין שְׁנִיהָ לְשִׁמְעָה, בֵּין 'שִׁמְעָה' לְזִוְתָה אֶם שִׁמְעָה, בֵּין זִוְתָה אֶם שִׁמְעָה לְזִוְתָה, אֶבֶל בֵּין עַזְיָאמָר' לְאַמֶּת וְזִיכָר' (כח) לְאַיִלְסִיק, (כט) יְשָׁלָא לְהַפְּסִיק בֵּין ח' לְאַמֶּת, אֶלָא יָאמֶר אֲנִי ח' (ל) אַלְהִיכֶם (ימ) אַמֶּת וְאַיִלְסִיק פְּדוּן בְּאַמֶּת צָעַק הַפְּרָקָן: ו ⁵ אֶם פְּסִיק מִפְנֵי הַיְרָאָה אוֹ הַכּוֹבֵד אַחֲרֵי ח' (ל)

באר היטב

בגיטו מפסיק בטעמו ולא ייש אמור בפרקלו ע"ש. ובהילע ח"א ס"ר סדר מחלוקת רק' תירוץ ותירוץ מ"ש עזען תירוץ פ"ב דרכircות מב". וקperf"ח קמ"ב בפניהם אחרים וקסק ע"ש. ואנו לזכיבר, מ"א עיש עזען תירוץ פ"ב דרכircות מב".

שערית תשובה

בגיטו מפסיק בטעמו ולא ייש אמור בפרקלו ע"ש. ובהילע ח"א ס"ר סדר מחלוקת רק' תירוץ ותירוץ מ"ש עזען תירוץ פ"ב דרכircות מב". וקperf"ח קמ"ב בפניהם אחרים וקסק ע"ש. ואנו לזכיבר, מ"א עיש עזען תירוץ פ"ב דרכircות מב".

אשנה ברורה

באמצע שמוֹנָה עֲשָׂוָה: (כח) שְׁמַפְסִיק. דָהָא (ג) מפני כבוד הקב"יה ויראתם מפסיק וכ"ל, וכל-שבן מפני כבוד התורה. ולפי זה אפללו גראו לישנא לאלו לעולות תורה, ובין שבן מפסיק אפללו באקמצע קריית שם, (ל) ולא נקט השלקון-ערוך בהן רק משם ורבota דתנ"ש-אומרים לשני שפבריא לה דאיינו מפסיק אפללו בכחן, וטחטם. (ל') דאיין זה בזין לתרזה, בין שבינו מפסיק מושם שעופק במאנות קריית שם, (ל'') דאיין זה בזין לתרזה, בין שבינו מפסיק אפללו עליון רשות קריית שם, אם לא עלה שיוציא עליון לעו שואה טבול, בגין דמה שאינו עליה הוא מושם שעומד במקומו שאינו רשאי להפסיק, אין בזה פגם, ויזעו הכל ד מהאי טעם הוא: וועלוה (ל') אפללו ישראאל במקומו אם אין כאן כהן אחר: (כו) ותלחח כדרביו. ותקארונין (לו) בחביר דתנ"ש נונקין העולם קב"ש-אומרים קמא, (לו') ואפללו בקראיו ישראל ושראל והוא עומד באקמצע קריית שם⁽¹⁷⁾, אף דונכל להשייג ישראל ישראל והוא עומד באקמצע קריית שם⁽¹⁸⁾, אך אפללו בקראיו ישראל דילך נוניגא, אף לעכוב בשבל זה לא יעכב: אנקום (לו') לא קראי עם החנן⁽¹⁹⁾, רק שיינאה להטוט אנו ולשמע מקורה⁽²⁰⁾, ומבעל-שבן שלא יפסיק לאמר למשליה צברו לעשות מי שברך. ונראה דאם באקמצע מי שברך שכח החנן שמו ושולאו, כלכ'יעלא מאך לרעניבו מפני חביבו, וכשהזור אמרה-ך קריית שם עון רוריך לוחר (מו') רק לפיקום שפתק, אפללו קהה פרשה ארוכה ושקה עלי-יריה-קה בקי' למזר בלה. וכל זה בדיעבד שפתק גראו אותו, אבל לכתחלה (מו') אפללו עמד בברכת קריית שם, וכל-שבן בקריאת שם עזמה, לא קראי או אותו, אפללו אין שם מפני אלא הוא, דליך לא מפתש בה לאקמאנ בין שהוא עוסק בקריאת שם, רק יקראי לישראאל במקומו, ופסק תחנה במשם ויאמר "במקום פון". יונש (לו) חולקין ואוקרין דגם לדורותנו במשם ויאמר "במקום פון".

(ל) **אליהיכם** אמת. ממשע שאין ציריך לומר יותר. ויש שיטות (מן דבון דזיניצ'ב) הוא גם מבחן בטלנותם (מו). בשחה בעלמא⁽²⁴⁾: (ה) **בין הפלגים** (כז). ובין הפלקים דענ'ית גס'ן דין במו בשותריה⁽²³⁾زم"א בס"י לר'ו. עוזנן באבור הילכה: (כח) לא א' בס'יק. הטעם, (ו) **בנורא דבון דבון**⁽²²⁾. ובין הפלקים דענ'ית גס'ן דין במו בשותריה⁽²³⁾ זמ"א בס"י לר'ו. עוזנן באבור הילכה: (כט) שלא לא' בס'יק.

שער הצעיר

הלבות קריאת שם סימן סו

ביאורים ותוספim

תפילתו תועבה [אכן, ברכת אשר יציר לא יברך עד לאחר התפילה, ובدلיל ס'ק ב].

(משנ"ב ס'ק ט) ומכך פשוטו אחריך לידו באמצע היום או במנחה יניחם ³² רואמר אין מזמור ³³ וכו', כדי לשאל תפליין מהבר, כדי שיקרה קריאת שם ויתפלל בתפליין. ³⁴.

(32) ובספרו מהנה ישראלי (פ"א ס"ג) כתוב שאם לא הניח תפליין בתפילה שחרית, ראוי ונכון שנייה בתפילה מנוח.

(33) וכן לגבי המתעכבות מל庫רא קריאת שם מוסומש אין לו תפליין, כתבל לעיל (ס"י נח ס'ק ח) שיקרה קריאת שם ברכותה בזמנה, ואחר בר בשיחיו לו תפליין יקרה קריאת שם או פרשה אחרת או מומוור תהילים. וליעל (ס"י לב ס'ק רלו') הביא מהאהר' שיחזור וקריאת שם, וכן כתבל השורע לעיל (ס"י לד ס'ב) שבקריarity של ר'ת יקרה קריאת שם, וכותב המשנ"ב שם (ס'ק ט) שבקריarity של ר'ת יקרה קריאת שם, וזהו אס שמו' מתןן את החשש של שמא העד עדות שקר בקריאת הראשונה, שלשית ר'ת מה שקרה בתפליין של רשי' אינו נחשב קריאה בתפליין.

(34) וכן ארץ ישראל הנמעא בחוץ לארץ טוב שני, שהיבר להניח תפליין בענעה, כתבו החוי אודם (כלל גג ס"ד) והकף החיים (ס"י תעוז ס'ק לח) שיחולץ את התפליין קודם תפילה שנונה עשרה ויבאו לבית הכנסת להתפלל שנונה עשרה עם הציבור. מאידך, דעת הגרש"י אויערבך (שש"ב פ"ל א הע' פט) שעדרף שיתפלל שנונה עשרה ביחידות עם תפליין מאשר שיתפלל הציבור בלבד בתפליין, ובפרט שהציבור הרוי מהתפללים תפילה יום טוב והוא אינו מתפלל אלא תפילת חול. וכן כתבל בשווית בית יצחק (ו"ד ח'ב ס'ר) פחאות א).

ואם אין לו טלית ואם ייחה עד שיביאו לו יפסיד תפילה בזיבור, כתבו המור וקציעה (ס"י כה ד"ה וכן נלע"ד יותר) ובשוית אמריו ושר (ח'ב ס'ר רא ס'ק ב) שתפילה הציבור עדיפה ותפלל בלבד טלית, והopsis, שהרי מסתמא לבוש הוא בטלית קטן. אכן, באופן שאינו לבוש בטלית קטן, הסתפק הגרש"י אויערבך (הליקות שלמה תפלה פ"ג ס"ג) האם ימתן עד שתזדמן לו טלית אף שיפטר תפילה הציבור, או שיתפלל עם הציבור בלבד ולא טלית.

[עשה"צ ס'ק ט]

קי אסרו לעשות שום מלאכה קדם שיקום הארץ הפטלה עלייה ³⁵. (35) בוגדר המלאכה האסורה, כתבל לקמן (ס"י רלה ס'ק יח) שיש מחלוקת אם ודוק מלאכות שדרוך יהוישר או כל מלאכה. וכן לאכול קודם שנייה תפליין, כתבל המשנ"ב לקמן (ס"י ע ס'ק ב) שאסור לאכול עד לאחר שנייה. וראה מה שכתבנו שם.

[משנ"ב ס'ק מא]

דרפליין יש לךם שיכות לקריאת שם ותפללה טפי מציצית. ³⁶ (36) ובטעם הדבר כתבל הבוי (ד"ה ומ"ש רק אם) שהרוצה לקבל עליון על מלכות שמים שלימה נינה תפליין יקרה קריאת שם ותפלל, מה שאין כן ציצית שאינה אלא חובה טלית, שם אין לו טלית פטור מציצית ויכול לקרווא קריאת שם בעל טלית.

[משנ"ב ס'ק לא]

אין צורך אלא לפחות להקה שפסק מפער ²⁶.

(26) ואם הפסיק בדיור באמצע הענין, כתבל לעיל (ס'ק ב) שיחזר לתחילת הענין.

[משנ"ב ס'ק לא]

דרקמי יינחו ומתקפל על העמיד ²⁷.

(27) וגם טעה ואמר בברכות קריאת שם ע'זאל ישראל', כתבל הט"ז (ס'ק ז) שיצא ידי חובה.

ואם טעה ואמר בתפילה שנונה עשרה ע'זאל ישראל', כתבל הגרא'ח קנייסקי (אשי ישראל פל"ב הע' א) שיתכן שלא יצא. וראה מה שכתבנו בבהיל' לקמן סי' קיט ס"ג ד"ה אם דילג.

[משנ"ב ס'ק לה]

גם לכתחילה ראוי להתחיל תפלה שנונה-עשורה עם השליח-צבוד ²⁸.

(28) וכשלא התחיל עמהם בשווה, כתבל בבהיל' לקמן (ס"י קט ס'א ד"ה הנבנט) שאין זה תפילה בעבור גמורה. וראה מה שכתבנו בבהיל' לקמן סי' צ ס'ק כח.

[משנ"ב שם]

שיכון לסייע עם השליח-צבוד בשווה, וכן אין מחייב לענות אמן ²⁹.

(29) מנהג גוף הובא בוחן סופר (ח'ב שער התפילה סוף סי' י) שהש"ץ יסימם בלחש ברכת גאל ישראל' יצטרכו לעונת אמן, ודעת הגרא'ח קנייסקי (אשי ישראל בסוף הספר תושבה נב) שהוא מנהג יפה. והויסוף (עדת נתה עמ' ש), שכמודה שכן נהגו אצל החז"א. וכן

בתבב ספר דרכי חיים ושלום (מנaggi מונקאטש, אות קמד).

ודעת הגרש"י אויערבך (הליקות שלמה תפלה פ"ז סי' ח), שישים הש"ץ בקהל, והויסוף (דבר הלכה שם אוות בח), שנונה שלא הוכירו האחرونים עיצה זו שישים הש"ץ בלחש, ממשע שאין שכן לעשות כן, וכן הוראה הגרא'ש ואונגר (קובץ מבית לי ח"ו עמי' בד הע' י) שאין זה כבוד הברכה לומר 'ברוך אתה ה' בקול רם ולטסים 'אל ישראל' בלחש, ולא היה נח לרבותיו וגדרו ישראל' שייעשו בך. וכן כתבל בספר יעקב (הגרא'י קמנצקי סי' ז הע' 93).

[משנ"ב ס'ק לה]

עין לקמן סימן קיא ³⁰.

(30) וראה מה שכתבנו שם.

[משנ"ב ס'ק לה]

אפללו בשיהה בעלמא ביני'ה ³¹.

(31) ושיעורו ומן השהייה שאין להפסיק בין גאולה לתפילה, כתבל לקמן (ס"י קיא ס'ק ב) שהוא יותר מכדי דבר שמנוי כדי שאילת תלמיד לרבי, וכן כתבל לקמן (ס"י ר' ס'ק יב) לעניין הפסיק בשהייה בין ברכה לאכילה.

ואם צורק לנקייו בשעומד בין גאולה לתפילה, כתבל בשווית שבט הלוי (ח'ט סי' בב) שלא יתפלל אלא יפנה לנקייו, שהרי בלבד זה

חלהות קריית שמע סימן סו

שאמיר אמתה, או ששים קדם הכתוב ושם ה' אלהיכם עם אמתה' (לא) ומתקין שיחיל הכתוב ושיאמר עמו, אינו ארייך לחרז ולומר פעמי אחרת אמתה' ז' (לב) יאינו אומר אמן (לו) אחר גאל (ימ) יישנא'ל גאל עלי'י הכתוב ט מושם דהוי הפסק: הגה (לה) ויש אומרים דעוניין (יג) יי' אמן, וכן נהוגין (לה) לעונשו (לו) אחר השלחית-ציבור, אבל אם החפכל לבד אין עוניין אמן, כדלקמן טימן רטו (טו): ח' (לה) יארייך לסמך גאה'ה לתפלה, (לה) ולא יספיק בשם רם מקבץ פתויים פ' בית-יוסוף לאחר (לה) שאמיר גאל ישרא'ל. פרק אם אינועו אנס (מ) שלא הנינים (יג) תפליין ונידנמו לו בין גאה'ה לתפלה, (מא) מניח און ירלא'יבך (טז) (מכ) עליהם עד אחר (מג) שיתפלל, אבל תלית (מד) לא ביה און.

שערית תשובה

באור הלכה

לא פסיק בchap. אכל שוואלים קבועי קבוע אכמצע בפרק נפנ' מאורין
ח"א סי' דז. וצוחריים, ומכח מראתו שהבא שם על זה מקהל קבימים שארין
גופרין אורה. דמורי וזרא בקריאת שמע שקרה פעם שניה כמו שוגןין לדורות
בתפלין ורבינו ספ. ראיינו וזרא בה מצות עשה של קריית שמע אפלוי בלא
ווקה קדר לדורות שמע בתפלין, אכל אם אך קורא קריית שמע אפלוי בלא
ברכות לאצת בה זדי קרייה כי גרא שעבור סקון. אסור להפסיק אכמצע בפרק
מדינה כמו בשאר קריית שמע. וכא דאיתא בסוף ספקנו מ"ו: טוטו ולמר
בשורת שמע שיטול וכו', חתם הוא ואמר ר' ר' לונקה דמלטה. אכל אם בפירוש
לחו"ר אך לא מהבה שפסק ממהה⁽²⁶⁾; ובתפללה, ענן לאקון בסיטין קר טערה:
ד (לב) אינו אומר אמן. (נ) פין אחר עצמו ובין אחר השליח-ציבור: (לו)
אחר גאל יישראלי. לשון ערך, משות דהאר קאי על גאלת מארים,
אכל בתפלת שמנוח-עשורה אומר "גואל יישראלי" משות דרחמי ונינהו ומתחפלל על
ויגואלו". רוחק הח"ט⁽²⁷⁾ קאוד לתרצוץ, וברגול מרכבה ישב קשיינו. ומכל קומם מפני קשיינו זונגו
אל ברכת עצמו ונינהו. בין שאהא סיימ שאל ברוכות של קריית שמע, ולא תשב לה
לרבסק בין גאלה לתפללה, ועל-כן לא אמר ר' דמצד אתקד מנהגנו הוא גס-בן בעריש-אקרים נזה דלא חשבנן לה לרבסק בין גאלה לתפללה, ועל-כן
ונונגין לענות אחר השליח-ציבור אמן, אבל אם מתחפל לכהו אין מנהגנו לענות וכו'. ויזוקא (מד) אם
לא התחייב עדין הפסוק של "ארני שפט תפהח", דמשם ואילך תני כחפה.
ב "שינה פרשה" קני לענות מן אחר השליח-ציבור; וכתבו (ט) כל הארכוניים של לא פה הם עושם, שמי הוא אכמצע בפרק של "אמת וניציב"⁽²⁸⁾ ואין
לענות שום אמן לבך מashi' אמינים ה"ל בטעיר בហה⁽²⁹⁾. (ט) גם לכתחה ראיי השליח-ציבור עם השליח-ציבור והקהל בשעה⁽³⁰⁾. אלא
עצה אחריה יש, וכןון לעשותה קרי לאצאת לה כל' עלא: שיכון לסיס עם השליח-ציבור, או (ט) שיחח של שמו
עצה אחריה יש, והוא נחיב לענות אמן⁽³¹⁾, או (ט) אחר השליח-ציבור.
רוצה לומר, אם ארעו שהוא גמור השליח-ציבור ולא התחייב עדין קשונה-עשורה, בינתים גמור השליח-ציבור, אכל (ט) אין זריך לרמתון על זה
כל' עלא: (ח) זריך לסמן. עין לקפן סמן קראן⁽³²⁾: (לח) לו לא יפסיק. אפלוי (ט) בשיחה בעילמא בינו-ים⁽³³⁾: (לט) שאמר גאל יישראלי. והו
(ט) חומר מאכמצע בפרק, ראיין להפסיק בו אפלוי מפני קראה במו בתפללה, (ט) אם לא בא מקום שיש חישך סכנה: (ט) שלא הבית. ולא היה יכול
להטמין בקריאת שמע עד שיידרין בתפלין משות שינה מתנוא שעבור זון קראת שמע, וזהו קראין סינון⁽³⁴⁾
תפלין, (ט) ותכך בשיבואו אחרכך לידו באכמצע הים או במנקה ניג'חט⁽³⁵⁾ ויאמר איזה זומזר⁽³⁶⁾. זריך עיין, מי שאין לו בתפלין בעת שהציבור מתחפלין,
אם טוב יותר שיתחפל עם האבר או שראה בלא פה, ואחריך בשייגו בתפלין לזרא, או מوطב שייעtab אחר תפלה
האבר גדי לשל אל פהlein מחרבו. בדי שירא קריית שמע ויתחפל בתפלין⁽³⁷⁾, פסק הפגון-אברם דמוטב שייעtab אחר תפלה גדי
שיקנו קריית שמע ויתחפל בתפלין: (ט) מני' און. בתפלין (ט) יש להם שיכות לתפללה, יכול לברך גס-בן גאלה לתפללה, וכן פסק בספר אבן-ערעור. אקנ' נקודות-םים
וחמי' אדים ושרר הרבה פוסקים העתיקו כלם דברי השליח-ערוך לתפללה: (טג) שיטיפל. (ט) שטיפל משם בהם וمبرך עלייהם: (טד) לא יניז און.
ועל-ברוחה⁽³⁸⁾, (ט) אם ירצה להתחפש בטלית היהת מברך לעמך בשתקה בלא החרם כי אם

שער האזינו

(מג) אליליה ובאה: (בג) פרוי קדש והוא לא פטיקון קר בכתה יי-וּסָך: (הנ) מוקח מבית היי-וּסָך: (הכ) שער-ה-תשובה: (הכ) מוקח מטור ובית היי-וּסָך ורבכיה-משה: (הכ) אליליה ובאה: (הכ) אליליה ובאה וכפר-ה-קדושים והדרשי ר' עקיבא אמר לרבושי-שנור ומי-אדם: (הכ) אליליה ובאה: (הכ) קגן-א-ברקס: (הכ) לברושי-שנור: (הכ) פשות: (הכ) מיקח מפרי-קדשים וממקצת-ה-טשא-ה-לול: (הכ) מגן-א-ברקס קשם שליט-גבוריים: (הכ) קרי-קדדים: (הכ) קגן-א-ברקס: (הכ) כי אסיך לעשות שם מלאה-ה-לול: (הכ) קנס-שייקט מזווה מפטול-לעיזי⁽³⁵⁾: (הכ) לברושי-שנור: (הכ) אהרון-ים: (הכ) מחזירת-ה-לול: